

[Industriministeren]

Jeg takker også fru Jette Pors for de mange positive, konstruktive bemærkninger. Jeg skal sige om spørgsmålet om, hvor man henter de 630 mio. kr., at det fremgår faktisk af pkt. 3, sidste afsnit, i redegørelsen, at det sker inden for den samlede ramme og derigennem – igennem en omlægning – fra andre ordninger.

Jeg har et par bemærkninger mere, også til hr. Glønborg, men dem kan jeg komme tilbage til, når vi tager fat på efterfølgende spørgsmål.

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren fik jo lejlighed til at blive ideologisk, da han svarede på mit indlæg og sagde, at det, vi foreslog fra SF's side, var et brud med regeringens holdning, at vi ikke kunne lide de frie dynamiske kræfter osv., og at vi krævede samarbejde.

Jeg må øjeblikkelig sige, at jeg opfatter også det, jeg sagde, som et brud med regeringens holdning. Ikke fordi vi ikke kan lide frie dynamiske kræfter. Tværtimod, dem skal vi fremme. Og ikke fordi vi kræver samarbejde. Vi tilbyder samarbejde. Men fordi vi faktisk, som ministeren også sagde, lægger samfundsmæssige behov ind i vores prioritering, f.eks. behovet for at omlægge produktionen, så vores løsning af vore økonomiske og økologiske problemer kan falde i hak. Det er det, jeg først og fremmest angriber regeringen for at den ikke forsøger.

Min hovedanke var jo, at man satsede på tilskudsordninger. Ikke fordi jeg har noget imod tilskud, det er da også et middel til at fremme nogle ting på, men man forsøger at fremme forskning ved hjælp af tilskud, når vi har et bedre middel. Jeg kan henvise til stort set samtlige lande, som klarer sig bedre forskningsmæssigt. Den situation har de ikke opnået ved hjælp af tilskud og slet ikke ved at skære ned på den offentlige forskning i øvrigt. De har opnået det ved hjælp af disse udviklingskontrakter, som ministeren jo i øvrigt også bekræftede er for få i dette land.

Jamen hvorfor var det så ikke et hovedbudskab i regeringens og ministerens redegørelse, at det må vi gøre noget ved, når vi ved, at dette er midlet, og når ministeren selv siger, han er enig i, at vi gør for lidt ud af det? Hvorfor var det så ikke et hovedbudskab i redegørelsen, at vi må tage fat i det?

Og så pointen, at hvis man vil bruge udviklingskontrakter, ja, så kobler man det jo sam-

men med samfundsmæssige behov – hvad ellers? Det kan så defineres forskelligt. Det defineres i mange lande som behovet for at finde på nye våben, det anbefaler jeg selvsagt ikke, men der er masser af andre samfundsmæssige behov, som kan danne udgangspunkt for flere udviklingskontrakter. Bare tænk, hvis vi lagde forholdsmæssigt lige så megen vægt på at skabe renere teknologi, som USA lægger vægt på at skabe militær. Hvis vi gjorde det, så havde vi ikke et problem med for lav forskning i erhvervslivet i dette land, for den mængde af udviklingskontrakter og andre initiativer, der skulle til, ville løse det problem.

Så selv om ministeren prøver at gøre det ideologisk og for så vidt med god ret, vil jeg påpege, at han er også i modstrid med praktiske erfaringer, ikke kun med ideologien.

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg vil gerne kvittere til ministeren for en altid god tone i ministerens debatform, en tone, som vi alle, føler jeg, bør gøre vort yderste for at leve op til. Derfor føler jeg mig naturligvis også forpligtet til at gøre en enkelt kommentar til ministerens fornemmelse af vingefang omkring den industripolitiske debat.

Jeg tror, når ministeren har fået det indtryk af mit indlæg, at det hænger sammen med, at jeg er bekymret for, at den folkelige forståelse af, hvor alvorlig vores situation egentlig er, bliver sværere at sikre som udgangspunkt for en reformlinje, der sandelig forudsætter hårdt arbejde igennem en lang periode, fordi det er, som om, når man læser den erhvervspolitiske redegørelse, den i forhold til de kolossale strukturproblemer, vi har, leverer et for lille antal instrumenter på et for lavt niveau.

Dermed mener jeg ikke nødvendigvis, hr. minister, at vi skal tale i alle henseender om flere millioner kroner i støtte fra det offentlige, men dermed mener jeg, at tanker om systematisk samarbejde eksempelvis inden for de enkelte vækstområder, mellem såvel medarbejdere som ledelse, fagbevægelse som erhvervsorganisationer, er utrolig vigtig. Hvis vi skal skabe den ny kreativitet og det stærke engagement, der er en forudsætning for, at det kan lykkes for os, så jeg meget gerne, at også ministeren lagde op til, at det blev en del af regeringens politik at opmuntre til, at et sådant branchesamarbejde kommer i stand.